

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โลกในอุดมคติที่มนุษย์ทุกคนสามารถสร้างสรรค์ให้วิถีตรงตามได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เสมือนเป็นพื้นที่ที่สร้างความงดงามภายในของแต่ละคน ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าความงดงามนั้นย่อมทำให้เกิดความสุขได้ และความประทับใจของข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นนี้ได้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมของข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวภายในที่เกิดจากความรู้สึกสู่ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบนามธรรม

ข้าพเจ้าได้เกิดการเรียนรู้ จากการทดลอง ค้นหาวิธีการเฉพาะในเชิงความงามทางทัศนธาตุ ที่ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอในการปฏิบัติงานผลงานจิตรกรรมชุดนี้อีกด้วย

จากการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องในช่วงแรก ข้าพเจ้าใช้ที่พู่กันสีดำป้ายเป็นเส้นในบางภาพ และได้พบว่าเส้นที่พู่กันนั้นทำให้ผลงานขาดอิสระ เนื่องจากการที่พู่กันนั้นดูแข็งกระด้างเกินไป ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการตัดทิ้งไป เหลือไว้เพียงระนาบของสีเท่านั้น ทำให้ภาพดูเบาสบาย เป็นอิสระมากขึ้น

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในทุกรูปแบบต้องใช้การฝึกฝน โดยเฉพาะรูปแบบนามธรรม ควรมีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพราะจะเป็นการช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านความคิด และฝึกฝนความชำนาญในด้านเทคนิควิธีการ การใช้ทัศนธาตุต่างๆ การจัดวาง และมุมมองที่พิเศษไปพร้อมๆ กัน

ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะสามารถถ่ายทอดความงามจากความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า รวมทั้งความงามในเชิงทัศนธาตุทางจิตรกรรมต่อสาธารณชนต่อไป